

En udfordring til Israelsmissionen

Dr. theol., professor ved Dansk Bibel-Institut, Finn Aa. Rønne

finn@dbi.edu

Resume:

Artiklen tager udgangspunkt i, at mange har ensidige holdninger til konflikten mellem jøder og palæstinensere. Løfterne til Israel i GT gælder stadig – men er knyttet til Messias/Kristus og modtagelsen af ham. Artiklen gør gældende, at det bør føre til en nuanceret holdning og en balanceret missionsindsats.

Keywords:

Israelsmissionen – ensidige narrativer – jøder – palæstinensere – balanceret missionsindsats.

Indledning

Jeg blev bedt om at komme med et oplæg ved Israelsmissionens årsmøde og 140 års jubilæum den 5. april 2025. Her skulle jeg sige noget om, hvorfor det er godt, at Israelsmissionen findes. Samtidig skulle jeg komme med en udfordring med henblik på de næste 10 år, frem mod 150-års-jubilæet. Oplægget bringes her, lettere bearbejdet.

Ensidige narrativer

Når man i dag ønsker at drive mission blandt jøder og i Israel, kommer man ikke udenom – bare i kraft af navnet 'Israel-missionen' – at relatere til konflikten i Israel mellem jøder og palæstinensere. Det er f.eks. noget, man helt konkret oplever, hvis man står i en genbrugsbutik som repræsentant for Israels-missionen og her møder almindelige danskere.

Konflikten mellem jøder og palæstinensere er som bekendt utrolig kompliceret, og mange forskellige faktorer gør sig gældende. Holdningen til den er også enormt polariseret. Det sidste kommer bl.a. til udtryk igennem nogle meget ensidige narrativer – dvs. versioner af historien, hvor man fra den meget komplicerede historie har udvalgt bestemte elementer, som hver for sig er rigtige nok, men som bliver sat sammen til en ensidig præsentation af, hvad der er sket. Narrativerne er ofte bestemt af ens sympatier – og måske også den bibeltolkning, man bygger på.

Balanceret Israelssyn

Min udfordring til Israelsmissionen skal være, at man tilstræber at præsentere et balanceret narrativ, hvor man ikke mindst får overgrebene og lidelserne på begge sider med. Det må ske på en sådan måde, at man virkelig lever sig ind i, hvordan det er på begge sider af den ulykkelige konflikt. Jeg tror også, at der her ligger en mulighed for at rekruttere nye grupper. Vi møder flere og flere, også fra vores del af kirken, som reagerer på polariseringen og de ensidige narrativer, de synes de ofte er blevet præsenteret for. Det gælder især dem, som af en eller anden grund er kommet til at se på tingene ud fra en palæstinensisk synsvinkel.

Jeg har flere gange hørt, at Israelsmissionen – til forskel fra andre – ikke har noget formelt Israelssyn. Men jeg tror, at det Israelssyn, som i alt fald rummes i Israelsmissionen – og som jeg selv føler mig meget hjemme i – giver mulighed for et mere balanceret narrativ. Måske kan det også give grundlag for en balanceret missionsindsats.

I det Israelssyn tolker man Bibelen sådan, at jøderne fortsat er Guds udvalgte folk – elskede for fædrenes skyld (Rom 11,28). Derfor – også derfor – må vi vende os mod enhver antisemitisme, som også i vor tid viser sit modbydelige ansigt. Og derfor – også derfor – må vi forkynde evangeliet for de mange jøder, som endnu ikke er kommet til tro på Jesus som Messias. De er, hvad Paulus betegner som de ægte grene, der er brækket af det ædle oliventræ (Rom 11,24), men som vi ønsker skal indpodes igen – sammen med os ikke-jødiske kristne. Derfor er det godt, at der er noget, der hedder Israelsmissionen.

Guds løfter i Kristus

Vi tror også, at alle Guds løfter til Israel, som vi møder gennem hele GT, står ved magt – sine nådegaver og sit kald fortryder Gud ikke (Rom 11,29). Samtidig er der tale om løfter, der er nært knyttet til Jesus som Messias/Kristus og modtagelsen af ham. Derfor er det løfter, som i Kristus er

givet både til jøder og hedninger – og som aktuelt opfyldes for både jøder og palæstinensere, når de tager imod Jesus som deres frelser.

Det er det, som giver mulighed for at præsentere et balanceret narrativ om konflikten i Israel. Lad os gøre det helt konkret: Hvis vi tænker os to familier et sted på Vestbredden: En kristen palæstinensisk familie, som har boet der i flere generationer, og en jødisk bosætterfamilie, der ikke er Messiastroende. Den jødiske familie er lige flyttet til og nu engageret i forsøg på at presse den palæstinensiske familie væk. Hvis vi så spørger: Har den jødiske familie nogle løfter fra Gud, der angår det land, begge familier bor på, og som den palæstinensiske familie ikke har del i – så er svaret et klart nej. Men begge familier har lige stor adgang til de løfter, Gud har knyttet til Kristus og modtagelsen af ham. Det giver mulighed for et balanceret narrativ.

Missionsindsats

Samtidig ligger der også her et incitament til mission – over for begge parter. Det er en mission, som går ud på at forkynde evangeliet til tro på Messias/Kristus i hvem alle løfter til Israel får sit ja. Israelsmissionen har et særligt kald til at forkynde evangeliet for jøderne, men måske skulle I alliere jer med andre, som kan arbejde sammen med jer om også at nå palæstinenserne med evangeliet.

I forlængelse af det skal vores vision for de to folk i dag så være det, som udtrykkes i Ef. 2,14: *”Han gjorde de to parter til ét, og med sin legemlige død nedrev han den mur af fjendskab, som skilte os.”* I Kristus og gennem modtagelsen af ham rives den mur ned, som skiller.